

anvendes anderledes. Jeg tror godt, vi kunne gjøre det; men jeg vilde gjerne høre, hvorledes den høie Regjering vilde forklare sin fuldstændig forandrede Stilling fra Iffor til i Nav, det vilde ganske vist være af Interesse for Representationen, og det vilde maaske tjene til at lette dette Lovforslags Gjennemførelse.

Wintber: Hvad der gjør det saa særdeles vanskeligt at komme til Enighed i denne Sag, er efter min Mening i Særdeleshed den Uklarhed, der hersker ved Hensyn til, hvad man maa tænke sig at være det danske Forsvarsvæsens Opgave i det Hele; men denne maa jo aldeles afhænge af den politiske Stilling, hvori Regjeringen antager, at Danmark befinder sig. Det er allerede fra flere Sider fremhævet, at der i den Henseende hersker det fuldeste Mørke. Der er ikke ved nogen Lighed givet Representationen nogen Oplysning om, hvorledes Danmarks Stilling egentlig er. En Krigsminister, der, som man kan læse i Rigsdags-tidenden, har erklæret i denne Sal, at Danmarks Krigsvæsen maatte indrettes saaledes, at Danmark stod krigsberedt, for at det kunde tage sit Parti i forestaaende blodige Kæmpe i Europa, er afgaaet, og den nuværende Krigsminister har udtalt, at Danmarks Opgave maatte være at bevare sin Neutralitet; men vi træffe her paa det underlige Sær-syn, at den nuværende ærede Minister har forelagt os dette Lovforslag, for hvis Udarbeidelse han har tillagt sin Jorgænger en saa stor Ros. Hvad enten det altsaa skal være vor Politik at staa krigsberedt, eller vi skulle indskrænke os til blot at bevare vor Neutralitet, kan den samme Hæror-dning efter Ministeriets Anskuelse behøves. Dette forekommer mig ikke at være i sin Orden, og jeg kan ikke tænke mig, at det virkelig kan være Til-fældet. Det forekommer mig derfor nødvendigt, at Regjeringen paa en eller anden Maade nærmere definerer, hvad den forstaa ved den Neutralitet, den vil bevare; thi ellers faar det let Udseende af, at denne dog ikke er alvorlig ment i den Betydning, hvori Folk almindelig tage Ordet. Jeg anser det for at være i høj Grad vigtigt for mit Lands Bestaaen, at det bliver klart, at vi ikke her staa som en krigsberedt Magt, rede til at falde en mægtig Fjende i Flanken i et Dieblit, da han maaske er mindre i Stand til ogsaa at optage Kampen med os. Hvoraf kommer det, at der er en saa stor Strid om det Spørgsmaal, hvor lang en Ovelse der skal finde Sted i vor Hær? Er det ikke, fordi Nogle foreskille sig, at vi skulle staa som krigsberedt, rede til at kaste os ind i Kam-pen mellem de store Krigsmagter, medens Andre paa den anden Side tro, at det kun er vor Op-gave at danne et virkeligt Landeværn, som kan forsøve vort Land imod Indfald fra Fjenden, naar vi tillige have en Støtte for denne Bestræbelse i en Anerkjendelse af vor Neutralitet i Europa? Der kræves dog vistnok — det tør jeg uden at

være sagkyndig i denne Sag paasta — forskel-lige Egenheder hos de Soldater, der skulle tjene i de store krigsførende og exobrende Magters Hære, og hos dem, der kun skulle staa paa Grændsen og afvæbne dem, som stynte ind over Grændsen under en Kamp med en anden Magt. (Bærenzen: Nei!). Ja, ihvorvel jeg udtalte, at jeg er fuld-kommen ukyndig i militære Sager, har jeg dog læst nok af Andre, der ere ligesaa sagkyndige som de militære Medlemmer, vi have i denne Sal, til at vide, at kyndige Folk forfægte den Mening, jeg her udtaler. Min ærede Ven fra Viborg Amts 4de Balgfreds (Kjær) var beredvillig til at gaa med til at bevillige Ministeren Midler til at ud-danne Mandstabet i de Egenheder, som maa for-dres af Soldaterne i de store krigsførende Magters Hære; men deri er jeg aldeles uenig med ham. Jeg er derimod af den Mening, at vi, naar vor Neutralitet er oprigtig ment, maa indrette vor Hær saaledes, at den kan forsvare Landets Grænde imod slige Indfald, men at vi i Øvrigt ikke maa tænke os en Hær uddannet paa den Maade, hvor-paa Saadant fordres i de nævnte andre Lande. Det har derfor ingen Betydning for mig, om den franske Republiks Præsident har talt om, at der behøves 5 Mars fast Tjeneste i Hæren; det passer ikke til vore Forhold, og det skal derfor ikke fordres af Folk her. Da vi ere i denne Stilling, er her maaske et Hovedpunkt, hvorpaa nogen Besparelse kan opnaas, og det er jo Besparelser, vi Alle have ventet at finde ved en Hærorrevision. Jeg indrøm-mer imidlertid, at vor Stilling er saare vanskelig, thi naar man læser § 186 i Hærløven, vil man se, hvor vanskeligt det er at komme til en For-ændring af denne Lov, og at vi blive nødt til at gaa paa Afford; thi Regjeringen har det fuldstændig i sin Magt at lade den nuværende Hærløve vedblive at bestaa, saa længe den vil, forudsat at vi vedblive at beholde den efter min Mening høist sørgelige Til-stand, at Regjeringen kan blive siddende, om den end er i nok saa stor Uoverensstemmelse med Re-præsentationen. Der er nemlig ikke i Hærløven sat nogen fast Grænde for Lovens Ophør; men der er sagt, at der inden Udlobet af Trianntsaaret 1872—73 skal foretages en Revision, og dersom den ikke fører til en ny Lov, skal man vedblive hvert kommende Trianntsaar at forelægge Loven paany til Revision; det er jo dienlynt, at Re-gjeringen derved paa egen Haand kan forhindre, at en ny Lov udkommer. Denne Bemærkning er som sagt fremkommen i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Balg-freds (Kjær), som jeg er absolut imod. Naar man nu spørger, om vi da skulle gaa den Vej med Hensyn til at opnaa Besparelse, som det samme ærede Medlem antydede, idet vi ikke ind-kaldte og øve alt Mandstabet, men kun en Del deraf, saa siger jeg: Nei, Erfaringen har vist os, at der her i vort Land er en Fordring om, at Alle personlig skulle udøve deres Bærnepligt. Dette